

Tale på Den norske kirkes pressekonferanse med unnskyld til skeive

Hanne Marie Pedersen-Eriksen, leder i Skeivt Kristent Nettverk (SKN). 16.10.2025.

Mitt navn er Hanne Marie Pedersen Eriksen. Jeg er styreleder i Skeivt kristent nettverk, prest i Den norske kirke – og jeg er skeiv.

Skeivt kristent nettverk er en tverrkirkelig organisasjon av skeive og støttespillere. I 2022 sluttet Åpen Kirkegruppe med sin snart 50-årige historie seg også til organisasjonen.

Vi arbeider for inkludering av skeive i alle kirkesamfunn, og for å skape trygge møteplasser der tro og identitet kan høre sammen.

I dag står vi ved et viktig øyeblikk i Den norske kirkes historie. Biskopene i kirken har valgt å be om unnskyldning for den urett som er blitt påført skeive – gjennom forkynnelse, i ansettelsesprosesser, i kirkelig praksis og i møter mellom mennesker.

Altfor ofte har skeive blitt møtt, ikke med gjenkjennelse, men med avvisning. Identiteten og kjærligheten vår er blitt mistolket, troen vår mistenkeliggjort, og livene våre forsøkt definert bort – alt i Guds navn.

På vegne av Skeivt kristent nettverk vil jeg si: Vi anerkjenner betydningen av denne unnskyldningen; ansvaret kirken tar på seg for den uretten som er blitt gjort, og vi ser det oppriktige ønsket om forsoning.

I en tid hvor skeive utsettes for stort press fra konservative kirkesamfunn og organisasjoner og i samfunnsdebatten, viser biskopene et eksempel til etterfølgelse.

Men ingen organisasjon kan ta imot en unnskyldning på vegne av alle. Og dette øyeblikket kommer etter en lang og smertefull vei.

For mange skeive innebærer unnskyldningen en viktig oppreisning og endelig oppgjør med et mørkt kapittel i kirkens historie.

For en del kommer denne unnskyldningen for sent – fordi sårene ble for dype, tilliten ble brutt.

For andre kommer den for tidlig – fordi kampen fremdeles pågår, fordi tilliten ikke er gjenoppbygd, fordi ordene ennå ikke har blitt omsatt i handling.

For mange kan unnskyldningen medføre en følelse av skyld over å være lettet, når andre opplever at dette er som å bli tråkket på, på nytt.

For noen kan ordene oppleves som en tom gest, en påminnelse om at kirken fortsatt rommer både åpenhet og avstand.

Det er også viktig å erkjenne at unnskyldningen kommer mens kirken fortsatt har to syn på likekjønnet vigsel, og dette oppleves som et paradoks for mange og er krevende å forholde seg til.

Vi er mange som har båret og bærer på konsekvensene av en kirke som har gjort livet vanskeligere for skeive. Alle disse erfaringene er like sanne, like viktige og like verdige å bli anerkjent.

I rapporten *Skeives møte med Den norske kirke* har flere delt sine erfaringer.

En skriver:

«Nesten alle skeive i kirken kan fortelle om fordømmelse, stengte dører, diskriminering og tap av tro og tilhørighet. Mange ansatte levde skjult og lot som om kjæresten var en leieboer eller en god venn – en rolle som koster mer enn noen andre kan forstå.» sitat slutt

Dette er liv levd i frykt og skam.

Liv der kjærligheten måtte skjules, der hånden du ønsket å holde ble et tabu, og troen – som skulle gi trygghet – i stedet ble kilden til angst.

Alt dette skjedde under en kirke som skulle speile kjærlighetens Gud.

En annen sier:

«Når noen ble stengt ute, ble vi alle stengt ute. Når noen tok livet sitt, visste mange av oss hvor nærme vi selv hadde vært den avgrunnen. [...] Vi bærer både våre egne og hverandres sår og arr.»

Og en tredje stemme sier det slik:

«Liv gikk i stykker fordi kirken fortsatte å si at homofili er synd.» sitat slutt

Noen mistet troen. Noen mistet familien. Noen mistet seg selv. Og noen mistet livet. Dette minner oss om at dette ikke bare rammet enkeltpersoner, men hele fellesskap. Noe som fortsatt preger troen, kroppen og fellesskapet vårt.

Disse stemmene forteller hvorfor denne dagen betyr noe – og hvorfor den ikke kan være sluttet.

Å be om unnskyldning er et viktig skritt, men det må føre til handling.

En unnskyldning forplikter:

- Den forplikter Den norske kirke til å sikre at skeives livs- og gudserfaringer, språk og symboler kan reflekteres i kirkens barne- og ungdomsarbeid, liturgier og praksiser.
- Den forplikter Den norske kirke til å forsterke arbeidet for å sikre at ansatte og frivillige har den nødvendige kunnskapen om skeiv kjærlighet og identitet, og hvordan dette kan ivaretas i menighetenes arbeid.
- Den forplikter Den norske kirke til å stå opp mot all misbruk av kristen tro for å undertrykke og marginalisere skeive, både i Norge og internasjonalt. I dag er skeives rettigheter, fremfor alt transpersoners rettigheter, under sterkt press i mange land. Også her hjemme.

Skeivt kristent nettverk ønsker å bidra i arbeidet som må følge etter ordene. Så når kirken nå sier «unnskyld», kan det ikke bli et punktum, men et komma. Et komma som gir rom til å skrive videre på historien om en kirke som i ord og handling, viser at evangeliet er for alle.